

Article 29

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

DONE at New York this ninth day of December one thousand nine hundred and ninety-four.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 9 marca 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1672

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 lipca 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 7 października 1999 r. o ratyfikacji Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego (Dz. U. Nr 93, poz. 1065), sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r., oraz stosownie do art. 25 tej konwencji, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 9 marca 2000 r. wyżej wymienioną konwencję. Dnia 22 maja 2000 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 27 ustęp 1 konwencji weszła ona w życie dnia 15 stycznia 1999 r., a w stosunku do

Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z artykułem 27 ustęp 2, dnia 21 czerwca 2000 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami tej konwencji:

Republika Albanii
Republika Argentyńska
Związek Australijski
Republika Austrii
Republika Azerbejdżańska
Ludowa Republika Bangladeszu

Królestwo Belgii	Nowa Zelandia
Republika Białorusi	Republika Panamy
Republika Botswany	Republika Portugalska
Federacyjna Republika Brazylii	Federacja Rosyjska
Brunei Darussalam	Republika Senegalu
Republika Bułgarii	Republika Singapuru
Republika Chile	Republika Słowacka
Republika Chorwacji	Królestwo Szwecji
Republika Czeska	Republika Tunezyjska
Królestwo Danii	Turkmenistan
Republika Ekwadoru	Ukraina
Republika Fidżi	Wschodnia Republika Urugwaju
Republika Filipin	Republika Uzbekistanu
Republika Finlandii	Republika Węgierska
Republika Francuska	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Republika Grecka	Republika Włoska
Republika Gwinei	Republika Wybrzeża Kości Słoniowej.
Królestwo Hiszpanii	
Irlandia	
Republika Islandii	
Jamajka	
Japonia	
Kanada	
Republika Korei	
Republika Kostaryki	
Królestwo Lesotho	
Wielka Libijska Arabska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna	
Księstwo Liechtensteinu	
Republika Litewska	
Wielkie Księstwo Luksemburga	
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	
Monako	
Republika Nauru	
Królestwo Nepalu	
Królestwo Niderlandów ¹	
Republika Federalna Niemiec	
Królestwo Norwegii	

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, przystąpienia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje i zastrzeżenia:

KRÓLESTWO BELGII

Deklaracja interpretacyjna:

Rząd Belgijski oświadcza, że artykuł 9 ustęp 1 (c) dotyczy wyłącznie tych przypadków, w których groźba jest wiarygodna.

(«Interpretative declaration:

The Belgian Government declares the following: article 9, paragraph 1 (c), only covers cases where the threat is credible.»)

REPUBLIKA KOSTARYKI

Zastrzeżenie:

Rząd Republiki składa zastrzeżenie do artykułu 2 ustęp 2 konwencji w celu ograniczenia stosowania konwencji w zakresie sprzecznym z pokojowym sposobem myślenia naszego kraju i dlatego, w przypadku wystąpienia konfliktów w związku ze stosowaniem konwencji, Kostaryka przyznaje pierwszeństwo, jeżeli jest to konieczne, prawu humanitarnemu.

(«Reservation:

The Government of the Republic enters a reservation to article 2, paragraph 2, of the Convention, to the

¹ Konwencja znajduje zastosowanie do Królestwa w Europie, Antyli Holenderskich i Aruby

(«For the Kingdom in Europe, the Netherlands Antilles and Aruba.»)

effect that limiting the scope of application of the Convention is contrary to the pacifist thinking of our country and, accordingly, that, in the event of conflicts with the application of the Convention, Costa Rica will, where necessary, give precedence to humanitarian law.»)

KRÓLESTWO NEPALU

Deklaracja:

Rząd Nepalu stosownie do przepisu artykułu 22 ust. 2 oświadcza, że nie uważa się za związany przepisem zawartym w ustępie 1 tego artykułu, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji bądź stosowania niniejszej konwencji zostaje na wniosek jednego z tych Państw przekazany do arbitrażu lub skierowany do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, a także stwierdza, że w każdym indywidualnym przypadku niezbędna jest uprzednia zgoda wszystkich stron takiego sporu na poddanie go pod arbitraż lub przekazanie do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

(«Declaration:

[The Government of Nepal] avails itself of the provisions of article 22, paragraph 2, and declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of the said article under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice, and states that in each individual case, prior consent of all parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.»)

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW

Deklaracja:

Królestwo Niderlandów rozumie, że artykuł 14 Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego stanowi, że właściwy organ państwa musi podjąć decyzję w kwestii przekazanej do niego zgodnie z prawem krajowym i w ten sposób niejako podejmuje decyzję w sprawach przestępstw pospolitych o charakterze zbrodni. W związku z tym Królestwo Niderlandów rozumie ten przepis jako włączający prawo odpowiednich władz sądowniczych do nieskazanania osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w artykule 9 ustęp 1, jeżeli według opinii odpowiednich władz sądowniczych poważna analiza prawa procesowego wskazuje na to, że skuteczne skazanie byłoby niemożliwe.

(«Declaration:

The Kingdom of the Netherlands understands Article 14 of the Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel states that the compe-

tent national authorities must decide on a case submitted to them in accordance with national law and in the same manner as they would decide on ordinary offences of a grave nature. Consequently, the Kingdom of the Netherlands understands this provision to include the right of its competent judicial authorities to decide not to prosecute a person alleged to have committed a crime as referred to in Article 9, paragraph 1, if, in the opinion of the competent judicial authorities, grave considerations of procedural law indicate that effective prosecution would be impossible.»)

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Deklaracja:

Zgodnie z prawem niemieckim władze Republiki Federalnej Niemiec przekazują informacje dotyczące domniemych sprawców, ofiar oraz okoliczności dokonania przestępstwa (dane personalne) bezpośrednio zainteresowanemu państwu i jednocześnie informują Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że takie informacje zostały przekazane.

(«Declaration:

In accordance with German law, the authorities of the Federal Republic of Germany will communicate information on alleged offenders, victims and circumstances of the crime (personal data) directly to the states concerned and, in parallel with this, will inform the Secretary-General of the United Nations that such information has been communicated.»)

REPUBLIKA SŁOWACKA

Deklaracja uczyniona przy podpisywaniu i potwierdzona przy ratyfikacji:

Jeżeli spór dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji nie może być rozstrzygnięty w drodze negocjacji, Republika Słowacka wyraża chęć przekazania tego sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, zgodnie z artykułem 22 ustęp 1 konwencji. W związku z tym spór, którego stroną mogłaby stać się Republika Słowacka, może zostać poddany arbitrażowi jedynie za jej wyraźną zgodą.

(«Declaration made upon signature and confirmed upon ratification:

If a dispute concerning the interpretation or application of the Convention is not settled by negotiation, the Slovak Republic prefers its submission to the International Court of Justice in accordance with article 22, paragraph 1 of the Convention. Therefore a dispute, to which the Slovak Republic might be a Party can be submitted to arbitration only with the explicit consent of the Slovak Republic.»)

REPUBLIKA TUNEZYJSKA

Zastrzeżenie:

Republika Tunezyjska zastrzega, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 ustęp 1 konwe-

ncji i że spory dotyczące interpretacji lub stosowania konwencji mogą być poddane pod arbitraż bądź przekazane do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jedynie po uprzednim wyrażeniu zgody przez wszystkie zainteresowane strony.

graph 1, of the Convention and that disputes concerning the interpretation or application of the Convention may be submitted to arbitration or to the International Court of Justice only with the prior consent of all the parties concerned.»)

(«*Reservation:*

The Tunisian Republic declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 22, para-

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *D. Hübner*

1673

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Republiki Czeskiej i Rządem Republiki Słowackiej w sprawie utworzenia Brygady Wielonarodowej,

podpisana w Orawskim Hradzie dnia 20 września 2001 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 września 2001 r. w Orawskim Hradzie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Republiki Czeskiej i Rządem Republiki Słowackiej w sprawie utworzenia Brygady Wielonarodowej, w następującym brzmieniu:

Przekład

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Republiki Czeskiej i Rządem Republiki Słowackiej w sprawie utworzenia Brygady Wielonarodowej

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej,

Rząd Republiki Czeskiej i

Rząd Republiki Słowackiej,

zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

biorąc pod uwagę inicjatywę Republiki Słowackiej dotyczącą utworzenia wspólnej wielonarodowej jednostki wojskowej;

kierując się postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, a także innych dokumentów dotyczących wielostronnej współpracy oraz pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;

biorąc pod uwagę postanowienia Umowy między Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych (NATO SOFA), sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., a także postanowienia Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego a innymi państwami uczestniczącymi w Partnerstwie dla Pokoju, dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, oraz jej Protokołu dodatkowego, sporządzonych w Brukseli dnia 19 czerwca 1995 r. (Pdp SOFA);

powołując się na komunikat podpisany przez ich Ministrów Obrony w Bratysławie dnia 30 maja 2001 r. w sprawie utworzenia wielonarodowej jednostki wojskowej,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Cel umowy

Celem niniejszej umowy jest utworzenie Brygady Wielonarodowej, zwanej dalej „Brygadą”, oraz określenie zakresu odpowiedzialności Umawiających się Stron, zasad organizacji i współpracy w jej ramach oraz statusu jej Kwatery Głównej i Sztabu.

Artykuł 2

Porozumienie techniczne

(1) Szczegółowe ustalenia dotyczące kompetencji Dowódcy Brygady i personelu Kwatery Głównej, obsady stanowisk i zasad ich rotacji, struktury organizacyjnej, wyposażenia oraz kwestii szkoleniowych, logistycznych i finansowych zawierać będzie porozumienie techniczne, które zostanie podpisane przez Ministrów Obrony Umawiających się Stron.

(2) Umawiające się Strony uzgodniły, iż porozumienie techniczne nie będzie stanowić zobowiązań wiążących w myśl prawa międzynarodowego.